

Sub lumina aşteptării

Blacks

Lumea este o morișcă ce aleargă peste veacuri
și ne deapană-nainte tăinuite feerii,
Lăsând focul din necazuri să se-năbușe în bracuri,
ea ne încântă cu splendoarea ce-o găsim în reverii.

Stau și eu în creasta vietii tremurând de-a mea visare,
Sunt un steag pe fortul tainic ce destinul mi l-a dat!
Pe a anilor câmpie, fluturând a mea chemare,
curgător îmi întind ochii ca să văd ce am aflat:

Codrul cu suava doină ce-o trimită în tăcere
peste valea unor râuri ce alene dolii curg,
Munți ce tind spre infinituri scrijelind cu a lor vrere
peste coala unor nouri ce ni-s dați de demiuerg.

Unduirea unei lunte răscollind a vieții vrajă
și în care stau pitite tainicele programări
de a prinde prin iubire și prin nevăzuta majă
șansa de a prinde vântul ce-o împinge peste mări.

Toate aste mi se-arată în scăparea unor focuri
ce încăieră zenithul adiind al meu țesut,
Și îmi luminează stema cu-ale penitenței șocuri
Unde te-ai ascuns, SPLENDOARE, de ce oare te-am pierdut?

Sub a vântului schimbare îți trimit a mea solie
Veste să îți dea de știre prin internele trăiri
Că te-oi căuta în lava ce aşteaptă-o bătălie
cu cei nouri ce coboară în cohorte de-adumbriri.

Mai apoi, a mea odihnă, după nevăzuta luptă,
o voi face lângă codrul miroșind a orizont
Și-ți voi scrie peste veacuri cu iubirea neîntreruptă
Că te-astept spre nemurire, chiar de am căzut pe front.